

rostra

november nr.21

blad van de
economische
fakulteit

redactie

Paul Feldmann
Mej. A.M.M. van der Horst
Frank van den Tempel
Leo Tholen
Joris Vogelaar
L.J. Zimmerman

lay out

Joris Vogelaar

Voor U ligt de eerste ROSTRA van het nieuwe seizoen, waarschijnlijk wel wat later dan U had verwacht, maar daar zijn wel redenen voor n.l. geldtekort, iets wat momenteel zoals U wel bekend is, overall speelt. Toch is hij er weer en zelfs in een vernieuwde vorm, die wij dit studiejaar zullen trachten te handhaven.

Het is ook de ROSTRA van een vernieuwde redactie, die vergeleken met het vorige studiejaar drastisch veranderd is. Hans Ziekenoppasser, die het blad door zijn inzet voor een groot deel draaiende heeft gehouden, prof. Duisenberg, Rob Beuker en Paul Postma hebben het redactieteam verlaten. Alleen mej. A.M.M. van der Horst en Leo Tholen blijven hun taak in de redactie vooralsnog vervullen.

Wij danken de uitgetreden redakteuren voor hun werk (waarbij we natuurlijk speciaal nog eens aan het prachtige jubileumnummer denken).

De redactie zal voor het komende jaar bestaan uit: Mej. A.M.M. van der Horst, Leo Tholen en de nieuwe leden prof. Zimmerman, Paul Feldman, Joris Vogelaar en Frank van den Tempel. Deze redactie wil het komende jaar zoveel mogelijk brengen over alles wat in onze fakulteit gebeurt. U zult nu misschien zeggen: zou dit alles niet met een stenciltje, dat zo nu en dan uitkomt, kunnen worden afgedaan? Heeft ROSTRA nog wel bestaansrecht?

De nieuwe redactie meent van wel, daar niet alleen de feitelijke informatie van belang is, maar ook de verschillende meningen van fakulteitsgenoten voor U interessant kunnen zijn.

Wij zullen proberen het blad zo regelmatig mogelijk te laten verschijnen, wat natuurlijk alleen mogelijk wordt bij een aanhoudende stroom van kopij. Daar rekenen wij dan ook vast op!

DE REDAKTIE

acquisitie

Frank van den Tempel,

redactie adres

Jodenbreestraat 23
Amsterdam 1001
Kamer 2167
tel. 5254120

Met onze hartelijke dank aan Mej. A.M.M. van der Horst, die de enorme hoeveelheid kopij voor ons uittypte.

Pagina Hoeveel ?

In Memoriam Prof. Haccoû	pag. 3
In Memoriam Prof. Horryng	pag. 3
Fakulteitsraad	pag. 4
Studievereniging der Economische Fakulteit	pag. 6
Marxisme aan de economische fakulteit	pag. 6
Demokratie en Aktivismé	pag. 7
De computer stuurt het bedrijf stuurt ...	pag. 8
Vakbond voor kandidaats- studenten	pag. 9
Emeritaat Prof. Wertheim	pag. 10
Geen studieverlichting maar studieverlenging	pag. 10

REDE UITGESPROKEN BIJ DE
BEGRAFENIS VAN PROF. HACCOÛ,
23 JUNI 1972

De Faculteit der Economische Wetenschappen is Mevrouw Haccoû dankbaar voor haar toestemming haar voorzitter als enige hier het woord te laten voeren. Bij de gehele faculteit immers bestaat een diep gevoelde behoefte om in enkele woorden uiting te geven aan wat de faculteit Prof. Haccoû verschuldigd is.

De werkzaamheden van een hoogleraar valt in drie deeltaken uiteen. Hij is hoogleraar en dus leraar en heeft tot taak zijn studenten op te leiden. Met een groot verantwoordelijkheidsgevoel heeft Prof. Haccoû zich, eerst in Indonesië, sedert 1950 in Amsterdam, op voortreffelijke wijze van dit deel van zijn taak gekweten. Hij was alles behalve een gemakkelijke leermeester. Het tegendeel was het geval. Gelukkig, want dit kenmerkt juist de goede hoogleraar. Zal tijdens de studie menig student gezocht hebben onder de last, die hem werd opgelegd, later zullen velen, zeer velen, met dankbaarheid erkennen, dat de methode Haccoû mensen aflevert, die na en door hun studie iets kunnen presteren. Prof. Haccoû stelde hoge eisen aan zijn studenten en aan zijn medewerkers, hij stelde nog hogere eisen aan zichzelf. Hij zou nooit college geven zonder zorgvuldige voorbereiding. Die hoge eisen komen ook aan het licht wanneer men de andere taak van de hoogleraar beschouwt, die van geleerde. Zijn proefschrift "De termijnhandel in goederen", een uitermate moeilijk onderwerp, werd bij het verschijnen onmiddellijk als een meesterwerk herkend. Het is nu, ruim 30 jaar later, nog niet geevenaard. De lijst van zijn overige publicaties is indrukwekkend. Een ieder die geen vreemdeling is in het economische wereldje weet, dat zijn wetenschappelijk werk meer heeft omvat dan de onder zijn naam verschenen boeken en artikelen. Onder zijn directeurschap van de Stichting Economisch Onderzoek van de Universiteit van Amsterdam is een reeks publicaties verschenen, weliswaar in teamverband opgesteld, maar waarbij het stempel van Prof. Haccoû

zwaar op het resultaat heeft gedrukt. Zijn wetenschappelijke verdiensten zijn ook buiten de Universiteit erkend, getuige o.a. de toekenning van de Internatio-handelsprijs 1964. Het was de eerste keer dat deze prijs werd uitgereikt en het zal niet veel problemen hebben opgeleverd deze aan Prof. Haccoû te geven.

Een derde facet, de bestuurlijke. Prof. Haccoû heeft zitting gehad in talrijke commissies, raden en besturen. Ik zal ze niet allemaal noemen. Slechts een enkele. Allereerst het lidmaatschap van de Sectie Economie van de Economische Raad. Dan rechtstreeks voor de faculteit van het grootste belang zijn lidmaatschap van de Bouwcommissie van de Universiteit, juist in een tijd dat het ruimtetprobleem voor Universiteit en Faculteit angstwekkende vormen ging aannemen. Zijn laatste commissie waarvan de werkzaamheden in mei werden afgesloten, betrof de aanbevelingen voor de benoeming van een hoogleraar in de economische geografie en de regionale economie, waarbij hij er op kundige wijze voor heeft gezorgd, dat de regionale economie een betere plaats binnen onze faculteit zal krijgen.

Boven de taken die Prof. Haccoû vervulde, rijst echter de mens. Hij was een man, die zichzelf en anderen hoge eisen stelde. Men zag hem daardoor wel als een moeilijk man. Maar hij was rechtlijnig. Men wist wat men aan hem had. Het was t.o.v. geschilpunten "ja" of "neen", nimmer een aarzeling tussen "ja" en "neen". Hij nam zelf een standpunt in maar eiste dat anderen dat ook duidelijk deden. Was dit standpunt tegengesteld aan dat van hem, het deerde hem niet, mits het afwijkende standpunt met krachtige argumenten kon worden verdedigd. Geklets aanvaardde hij nimmer. Zijn verantwoordelijkheidsgevoel was groot. Een vergadering bijwonen zonder goede voorbereiding kwam bij hem niet voor. Daardoor zag hij vaak consequenties van voorstellen, die menigeen ontgingen. Vaak kreeg ik in vergaderingen, zoals bij zijn laatste optreden in de Faculteitsraad, de indruk dat hij eigenlijk de enige was, die precies wist, waarover werd gesproken. Zijn rechtlijnigheid leidde wel eens tot conflicten, hij ging ze nimmer uit de weg. Kortgeleden zei iemand, die hem goed kende, mij: er zijn wel meningsverschillen, maar kwaad kan ik op Prof. Haccoû niet worden. Dit hebben velen ervaren.

Zo rijst hij voor ons op: intelligent, een harde werker, eisen stellend, zichzelf nimmer ontziend, rechtlijnig. Een karakter, een persoonlijkheid, een man, een kerel. Deze man heeft voor een belangrijk deel mede de stand van de wetenschap op zijn gebied bepaald, hij heeft een diepe invloed gehad op de gang van zaken in de Universiteit, hij heeft honderden studenten positief beïnvloed.

U, Mevrouw Haccoû, heeft een zware slag getroffen. Laat het U een troost zijn, naast de troost die U van elders heeft en zal ontvangen, dat U geleefd hebt naast een man, die betekenis heeft genad in zijn wereld, in de wereld. Als mens blijft collega Haccoû ons dierbaar. Wij zullen indachtig aan zijn persoonlijkheid, helaas zonder hem, maar met zijn beeld voor ogen, verder gaan. Hij is heengegaan. Wij mogen hem de rust niet misgunnen.

Prof. Dr. C.D. Jongman

IN MEMORIAM PROF. DR. J. HORRING

Op 24 juli 1972 is Prof. Horryng onverwacht overleden. Hij werd op 21 oktober 1907 te Emmen geboren. Tot zijn 21e jaar werkte hij op de boerderij van zijn vader, behaalde daarna in vier jaar tijds het eindexamen HBS en legde in 1938 het doctoraal examen in de economie aan de N.E.H. te Rotterdam cum laude af.

In 1940 aanvaardde hij het directoraat van het in dat jaar opgerichte Landbouw-Economisch Instituut dat tot taak kreeg een objectieve, wetenschappelijk verantwoorde documentatie op het gebied van de landbouw op te zetten. Onder de hekwame leiding van Horryng is er op het Instituut baanbrekend werk verricht. Toen hij in 1959 als directeur aftrad, werd het Instituut, waar toen 300 personen werkten, in binnen- en buitenland erkend als een gezaghebbende onderzoekinstelling, wier publikaties aan hoge normen van wetenschappelijkheid voldeden en die uitmunten door betrouwbaarheid en objectiviteit.

Horryng was intussen in 1948 te Rotterdam gepromoveerd op een proefschrift over de "Methode van kostprijsberekening in den Landbouw". Cum laude. Dit meesterlijke werk wordt ook thans nog geraadpleegd. In 1949 werd hij benoemd tot buitengewoon hoogleraar te Wageningen. Tien jaar later volgde daar zijn benoeming tot gewoon hoogleraar. In 1959 werd hij tevens benoemd aan de Universiteit van Amsterdam tot buitengewoon hoogleraar in de agrarische economie, waarvoor een leerstoel was ingesteld. In 1956 hadden zijn verdiensten inmiddels erkenning gevonden door zijn benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Als hoogleraar heeft Horring veel onderzoek verricht en veel gepubliceerd. Hij stelde zich op het standpunt dat speciaal hoogleraren de mogelijkheid en de plicht hebben hun oordeel over actuele vraagstukken te geven, onbevangen en onbevooroordeeld. Hij heeft daar ook naar gehandeld. Tot de onderwerpen waarover hij publiceerde behoren o.a. de pacht- en grondprijsvorming, de agrarische markt-, productie- en prijspolitiek, de rentabiliteit van cultuurtechnische verbeteringen en de landbouw in de EEG. Horring ging steeds uit van concrete, actuele problemen, die hij scherp stelde, zodat hij tot de kern ervan doordrong. Zijn denkwijze was direct en strak en werd gekenmerkt door intelligentie, originaliteit en integriteit.

Dit geldt ook voor zijn colleges. Zijn heldere uiteenzettingen werden voor een groot deel geïnspireerd door vragen van de dag. Hij bracht de studenten, voor wie hij steeds tijd had, een kritische geesteshouding bij en hij was immer bereid tot gedachtenwisseling. Het aantal studenten dat zijn colleges volgde, is altijd noemenswaardig geweest. Binnen het kader van het studieprogramma neemt de landbouweconomie een weliswaar bescheiden, maar niettemin gevestigde plaats in.

Met Jan Horring is een gaaf mens, een groot geleerde en Nederlands meest vooraanstaande landbouweconoom heengegaan.

Dr. J. H. van Stuijvenberg

Met instemming van de schrijver overgenomen uit de economische studiegids.

fakulteitsraad

door Piet Wagenaar

Het is de studentleden in de fakulteitsraad gebleken, dat er, met name van studentenzijde, ontevredenheid bestaat over de onvolkomen wijze waarop in het verleden informatie werd verstrekt over datgene wat in de fakulteitsraad wordt besloten. Bovendien blijkt er behoefte te bestaan aan informatie over de standpunten die naar voren komen vanuit de verschillende geledingen binnen de raad en de fakulteitscommissies, alsmede over de argumenten waarop deze standpunten zijn gebaseerd. Vanaf heden zal daarom getracht worden in deze Lehoefte te voorzien, waarbij moet worden aangetekend, dat de beschikbare ruimte een meer uitvoerige behandeling vooralsnog niet zal toelaten. Voor degenen, die reeds nu meer gedetailleerd geïnformeerd willen worden over het werk van de raad en de commissies bestaat er evenwel te allen tijde de mogelijkheid op het fakulteitsbureau inzage te krijgen in de notulen van de fakulteitsvergaderingen

en in de door de commissies uitgebrachte rapporten en nota's.

Het lijkt gewenst, alvorens in te gaan op de werkzaamheden van de raad in de sinds de verkiezingen van april functionerende nieuwe samenstelling, een inzicht te geven in de bestuurlijke organisatie van onze fakulteit, met name ten behoeve van de eerstejaars.

Het bestuur van onze fakulteit wordt uitgeoefend door de fakulteitsraad en het fakulteitsbestuur, overeenkomstig de bepalingen in de Wet Universitaire Bestuurshervorming (WUB) van 1970. De fakulteitsraad is het hoogste besluitvormings- en beroepsopgaan binnen de fakulteit (organiek: beleidsbepaling). De fakulteitsraad telt 14 zetels, waarvan de helft bezet wordt door vertegenwoordigers van het wetenschappelijk corps, 6 zetels zijn voor de geleding studenten en 1 zetel is bestemd voor de vertegenwoordiging van de techn.-adm. staf (TAS). Een van de taken van de raad is het uit haar leden kiezen van het fakulteitsbestuur, dat in onze fakulteit uit drie leden bestaat, te weten de voorzitter en de secretaris, afkomstig uit het wetenschappelijk personeel, en een studentlid. De werkzaamheden van het bestuur liggen organiek gezien in hoofdzaak op het terrein van de beleidsuitvoering.

Een belangrijke extern-bestuurlijke taak van de raad is het instellen van vaste commissies voor het onderwijs, het onderzoek en van examencommissies. Daarnaast kan de raad andere (ad hoc-) commissies instellen; zo hebben in de periode die achter ons ligt de structuurcommissie, de onderwijsprogrammacommissie en de werkgroep bedrijfskunde (deze laatste is nog operationeel) belangrijk werk verricht op de respectievelijke terreinen die onder hun opdracht vielen. De conclusies en voorstellen die deze commissies ad hoc in hun eindrapporten hebben neergelegd, zijn intussen door de fakulteitsraad aangenomen. Het zal duidelijk zijn dat de taken van de meeste commissies organiek gezien voornamelijk op het beleidsvoorbereidende vlak liggen; in die kwaliteit staan zij de fakulteitsraad bij in haar besluitvorming.

Het structuurrapport.

Dit rapport bevatte de voorstellen tot herstructurering van de bestuursstructuur en de organisatie van onze fakulteit, in overeenstemming met de bepalingen in de WUB en uitgewerkt voor de lagere niveau's binnen de fakulteit. De fakulteitsraad het bestuur en diverse commissies waren nl. vanaf 1 januari 1971 al operationeel.

Het basisniveau van de nieuwe structuur wordt gevormd door vakgroepen. Een vakgroep wordt gedefinieerd (WUB): als een verzameling van personen wier taken op hetzelfde vakgebied liggen. De vakgroepen moeten tot stand komen door bundeling van leerstoelen die in een bepaald opzicht onderlinge samenhang vertonen. De oude leerstoelen-

opzet gaat hiermee dus tot het verre verleden behoren. In het structuurrapport wordt gesteld dat van de drie geledingen, het wetenschappelijk personeel geheel in vakgroepen moet worden georganiseerd; leden van de TAS kunnen alleen toetreden, als hun taak geheel ligt op het terrein van die vakgroep. Studenten kunnen volgens het rapport in het algemeen geen zitting hebben in een vakgroep, omdat de WUB stelt dat studenten alleen lid van een vakgroep kunnen zijn als zij een bijdrage leveren aan de werkzaamheden op het desbetreffende vakgebied, en dat is volgens het rapport in onze fakulteit i.h.a. niet het geval. De studenten zullen derhalve als regel op delagere niveau's niet vertegenwoordigd zijn. Wel wordt de mogelijkheid opgehouden studenten in de vakgroep op te nemen en wel d.m.v. een hiertoe door de vakgroep aan de fakulteitsraad te richten verzoek. Verder dient, voorafgaand aan het vakgroepoverleg, verplicht overleg plaats te vinden tussen docenten en (doctoraal-)studenten over bv. het onderwijsprogramma; het bestuur van de vakgroep neemt echter de finale beslissingen. Wat betreft het overleg in de propedeutische- en kandidaatsfase voorziet het rapport in een propedeuseraad en een kandidaatsraad (derhalve overlegorganen). Ter bevordering van de wetenschapsbeoefening (onderzoek, projecten, cases) bestaat in de nieuwe structuur de mogelijkheid dat twee of meer vakgroepen werkgroepen kunnen instellen.

In de fakulteitsraadsvergadering van 27 juni jl. werd een amendement van studentenvertegenwoordiger Menger in stemming gebracht om in afwijking van het voorstel van de structuurcommissie, één pre-kandidaatsraad in te stellen. Dit amendement werd verworpen, evenals een ander amendement van studentenzijde, voor studenten vertegenwoordiging in de vakgroepen. De voorstellen van de structuurcommissie werden tenslotte wel aangenomen, zij het met de stemmen van de studenten tegen. In de stemverklaring werd echter van studentenzijde gesteld, dat zij zich alleen niet konden vinden in de voorstellen, waarop van hun kant tevergeefs was geamendeerd. Globaal genomen konden zij wel instemmen met het structuurrapport, althans in die zin, dat verwerping te betreuren zou zijn geweest, aangezien de fakulteit dan beland zou zijn in een "structuurloos" tijdperk, terwijl dan bovendien de ook wel aanwezige gunstige aspecten van het rapport niet ingevoerd hadden kunnen worden.

Het rapport van de werkgroep bedrijfskunde (WBK)

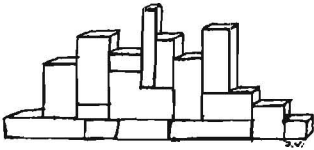
Het wezen van de bedrijfskundige opleiding wordt gevormd door de gerichtheid op de besluitvorming. Dit impliceert een interdisciplinaire benadering. De (doctoraal-)studierichting bedrijfskunde zal aan

onze fakulteit opgebouwd zijn uit een "algemeen gedeelte" en een viertal "specialistische richtingen".

Het rapport van de onderwijsprogrammacommissie (OPC) inzake de doctoraalstudie.

Na- dat reeds voor de propedeutische (sept. '70) en de kandidaatsfase (sept. '71) het bloksysteem en een nieuw i.h.a. zwaarder studieprogramma was ingevoerd, voltooide de OPC 30 mei jl. haar opdracht met een nota betreffende een gewijzigde opzet van de doctoraalstudie. De belangrijkste conclusies die in deze nota naar voren komen zijn:

1. de propedeuse- en kandidaatsfase van de studie zijn vooral gericht op het verwerven van een brede basiskennis. De doctoraalstudie zal geheel in het teken staan van specialisatie en verdieping,
2. de student dient zoveel mogelijk keuzevrijheid en keuzemogelijkheid te hebben; de vakken moeten dan qua zwaarte wel onderling op elkaar afgestemd worden, ter voorkoming van het "minimumlijden",
3. de doctoraalcolleges zullen zoveel mogelijk in blokken worden gegeven, teneinde de doctoraalfase van de studie zonder onderbreking op de kandidaatsfase aan te doen sluiten.

... IN BLOKSISTEEM GEGEVEN ...

De rapporten van de OPC en de WBK kwamen in behandeling op de FR-vergaderingen van 18 aug., 25 aug. en 1 sept. jl., nadat begin juli door de OC over deze rapporten advies was uitgebracht. In een voorvergadering op 15 aug. jl. waren de leden van de betrokken commissies (OC, OPC, WBK) het er over eens dat de twee rapporten op bepaalde punten weliswaar fundamenteel strijdig waren, o.m. wat betreft keuzevrijheid en studieduur, maar dat dit geen onoverkomelijke bezwaren in zich hield. Wel zou er naar gestreefd moeten worden zoveel mogelijk binnen het algemene kader van de voorstellen van de OPC te blijven.

Op 18 aug. jl. is door de FR de principiële beslissing genomen de voorstellen van de WBK te aanvaarden, in de wetenschap dat de voorstellen van de OPC in bepaalde opzichten niet gevolgd kunnen worden. Het "algemeen gedeelte" zal m.i.v. het collegejaar '72/'73 officieel van start kunnen gaan. De specialistische richtingen vangen aan per sept. '73 (de WBK zal dit voorbereiden), behalve de administratief-organisatorische

specialisatie, die reeds in jan. '73 kan aanvangen, althans indien er voldoende studenten zijn die aan de eisen hebben voldaan. Eveneens op 18 aug. werden de voorstellen van de OPC door de FR aanvaard, incl. de aanbevelingen van de OC, maar exclusief de overgangsregeling voor "oude" candidandi. Er waren twee tegenstemmers, te weten Woudhuijsen, die voor een structurering naar richtingen was en De Vries, die van mening was dat met de voorstellen de nota-Posthumus onze fakulteit wordt binnengelooft; bovendien stelde deze laatste zich voorlopig op tegen het bloksysteem voor de doctoraalfase, onder verwijzing naar de resultaten van dit systeem in de pre-kandidaatsfase.

Op de FR-vergaderingen van 25 aug. en 1 sept. jl. kwamen er m.b.t. de overgangsregeling drie standpunten naar voren:

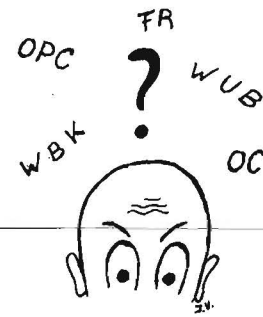
1. het voorstel van de OC, dat luidde: "Alleen diegenen die het prop.- en kand.examen-nieuwe stijl hebben afgelegd, kunnen tot de doctoraalopleiding nieuwe stijl worden toegelaten. Candidandi-oude stijl moeten volgens het oude doctoraalprogramma afstuderen, ongeacht of zij reeds doctoraal tentamens hebben gedaan dan wel nog geen tentamens in de doctoraalstudie hebben afgelegd". De belangrijkste overweging voor dit standpunt was dat het niveau van de nieuwe kandidaatsopleiding zowel als de wijze van opleiden fundamenteel verschillen van de oude prop.- en kand. opleiding.
2. het voorstel van prof. Van Philips, voortgekomen uit administratieve overwegingen dat in hield, dat de studenten gedurende een periode de keuze zou moeten worden gelaten of ze de oude dan wel nieuwe doctoraal-regeling wilden volgen.

Het is duidelijk dat deze twee standpunten als uitersten kunnen worden aangemerkt. In de eerste regeling bestaan gedurende enkele jaren twee doctoraalopleidingen naast elkaar, waardoor wordt voorkomen dat candidandi-oude stijl enkele tentamens cadeau krijgen. In het tweede voorstel wordt daarentegen, geredeneerd vanuit de oude opzet, het totale verschil in "breedte" (aantal vakken) tussen de oude en de nieuwe opleiding cadeau gegeven, hetgeen hoogstens compensatie vindt in de verdieping volgens de nieuwe regeling, tenminste als nog geen grote doctoraal tentamens oude stijl zouden zijn afgelegd. Het tweede voorstel werd verdedigd met het argument, dat het niet om een paar vakken meer of minder gaat maar om het vergelijkbaar niveau.

3. het voorstel van de studenten (Menger, Wagenaar) dat in hoofdzaak was gebaseerd op de volgende argumenten:

- a. het administratieve argument. Het voor enige jaren naast elkaar laten bestaan van 2 doctoraalopleidingen zou veel extra werk met zich brengen (twee soorten tentamens, werkgroepen, literatuurlijsten) en de overzichtelijkheid niet bevorderen
- b. het rechtvaardighedsargument. Het voorstel van de OC im-

pliceerde, dat de evolutie in de doctoraalstudie voor candidandi-oude stijl zou worden gefixeerd op het moment dat de nieuwe regeling zou ingaan, zodat deze categorie studenten dan niet zou hebben kunnen profiteren van de verbeteringen in de nieuwe doctoraalopleiding.

Anderzijds zou het ook onrechtvaardig geweest zijn t.o.v. de candidandi-nieuwe stijl om de candidandi-oude stijl overeenkomstig het tweede voorstel te laten profiteren van de verschillen in diepte en aantal vakken tussen de oude en de nieuwe doctoraalopleiding. Daarom werd door de studenten een "tusseloplossing" voorgesteld, die in hield, dat zowel candidandi-nieuwe stijl als candidandi-oude stijl de nieuwe doctoraalopleiding zullen gaan volgen, maar voorzover candidandi-oude stijl reeds grote doctoraal tentamens oude stijl hebben afgelegd (en dus de verdieping missen van de grote doctoraal-tentamens nieuwe stijl) zullen zij in een aanvullende tentamenregeling vallen en derhalve compensatie in de breedte moeten ondergaan, overeenkomstig het programma van de oude doctoraal-opleiding. Daarnaast blijft het vak "Voortgezette Statistiek" voor candidandi-oude stijl een verplicht onderdeel.

Op 1 sept. jl. werd door de FR bijna unaniem (1 onthouding) de voorkeur gegeven aan de overgangsregeling van de studenten. Verder werd een amendement van Pais aangenomen aangaande de stage, welk onderdeel in de overgangsregeling nu als volgt is opgenomen: "de stage is fakultatief en geeft in beginsel generlei vrijstelling" (toegevoegd is: "in beginsel").

Fakulteitsverklaringen

Vrijwel alle fakulteiten geven zgn. fakulteitsverklaringen af ten behoeve van de Raden van Arbeid (kinderbijslag) en ter verkrijging van kortingen op bv. een abonnement van de spoorwegen. Op 15 sept. jl. werd door de FR besloten, ook voor onze fakulteit over te gaan op het verstrekken van deze verklaringen. Iedereen die aan onze fakulteit studerende is, kan dus nu een dergelijke verklaring komen afhalen op het fakulteitsbureau, waarbij tweede- en ouderejaars als bewijsdocument de collegekaart van vorig jaar moeten tonen; voor eerstejaars is een bewijs van voorinschrijving van de plaatsingscommissie voldoende.

Tot zover de belangrijkste wetenswaardigheden uit onze fakulteit en fakulteitsraad. Onze dank gaat uit naar allen, die zich in de afgelopen periode hebben ingezet om voor onze fakulteit in essentiële opzichten een kader te scheppen, waarbinnen zij voor nu en in de toekomst op een bevredigende wijze kan functioneren. Met andere woorden: de stukken en pionnen van het spel staan reeds opgesteld; er moet nu mee geschoven gaan worden.

Wij wensen iedereen in de fakulteit voor het komende jaar veel succes met de studie of andere werkzaamheden.

.... EKONOMENBORREL...

Door het invoeren van de gedemokratiseerde bestuursstructuur van de Economische Fakulteit in 1969, en daarmee het instellen van de Fakulteitsraad, heeft de SEF zich teruggetrokken van de zaken die de onderwijspolitieke kant betreffen. Daardoor kan ze meer aandacht besteden aan materiële aspecten van de studie. Vorig jaar is begonnen met het organiseren van een Boekenbeurs, waarop zowel tweedehands boeken verhandeld worden, als waar buitenlandse boeken (niet alleen studie-) tegen vaak niet geringe kortingen besteld kunnen worden. Er is een "studentenbeurs" ingesteld, via welke U mensen kunt zoeken die voor eenzelfde tentamen studeren, omdat samen studeren voor veel mensen vaak beter is.

Andere activiteiten omvatten o.m. uitgebreide stencil- en fotokopieerfaciliteiten, het organiseren van lezingen en excursies, de regelmatige ekonomenborrels (informele bijeenkomsten van hoogleraren, staf en studenten), het verhuren van schaakborden, een mededelingenbord etc.

Gaarne nodigen wij U uit een informatief bezoek te brengen aan de SEF-kamer, Burgemeester Tellegengebouw, Jodenbreestraat 23, kamer 2167, tel. 5254120, alwaar U nadere inlichtingen verstrekt kunnen worden. De SEF-kamer is geopend iedere maandag t/m vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur.

Het lidmaatschap van de SEF bedraagt f 5,- per collegejaar, welk bedrag U kunt overmaken op postgirorekening nr. 186819 t.n.v. Penningmeester SEF of per kas kunt voldoen op de SEF-kamer. Hoe meer leden de SEF heeft, hoe meer ze voor haar leden kan doen! Ook voor U!!

STUDIEVERENIGING

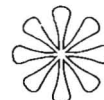
der

EKONOMISCHE

FAKULTEIT

De studievereniging van de Economische Fakulteit aan de Universiteit van Amsterdam SEF is vanaf haar oprichting in 1922 actief geweest in het vertegenwoordigen van de studenten en het ondernemen van allerlei activiteiten, het studentenbelang dienende.

marxisme

aan de economische fakulteit

Programma:

- Wij wensen de volgende marxisten uit te nodigen voor het houden van gastcolleges:
- E. Altvater (Monopoliekapitalisme)
 - M. Dobb (Crisis en staatsinterventie)
 - E. Mandel (Werkloosheid)
 - B. Rowthorn (Imperialisme en de internationale ondernemingen)
 - C. Bettelheim (De overgang tussen kapitalisme en socialisme)

Wij zouden graag ieder twee lezingen laten geven bovendien telkens van te voren inleidend materiaal ter beschikking stellen.

Nadere informatie:
G. Carchedi, Jodenbreestraat 23, kamer 2135, tel. 5254137

Waarom onderwijs in het marxisme aan onze fakulteit?

Het marxisme heeft een wezenlijk ander uitgangspunt dan de economie die aan onze en elke andere economische fakulteit wordt gedoceerd. De kennis die wij opdoen bestaat uit een aantal technieken die rechtstreeks in dienst worden gesteld van grote ondernemingen en staatslichamen. Voorzover er sprake is van een theoretische pretentie kiest de economie het standpunt van de kapitalistische maatschappij.

Of we nu leven in een feodale, een kapitalistische of een socialistische maatschappij, het economisch probleem is hetzelfde volgens deze opvatting.

Daardoor worden de tegenwoordige maatschappelijke verhoudingen waarin de mensen hun bestaan produceren, verklaard tot de eeuwig geldende en de eeuwig juiste. De economische wetten zijn natuurwetten, zij zijn boven de historie verheven.

Zo is het bijvoorbeeld niet de uitbuiting in de specifieke kapitalistische vorm van de loonarbeid die de verdeling van de inkomens bepaalt, maar de marginale produktiviteit van elke faktor. Aldus zou de inkomensverdeling op bovenhistorische, bovenmaatschappelijke gegevens berusten.

De ekonomie verklaart elk verschijnsel vanuit het burgerlijk klassestandpunt. Werkloosheid is het resultaat van te hoge looneisen, hetzelfde geldt voor inflatie. Crises zijn het gevolg van dalende winsten, die weer veroorzaakt worden door... te hoge lonen !

De burgerlijke ekonomie geeft o.i. een verwrongen beeld van de belangrijkste ekonomische verschijnselen van onze tijd, en is ook niet in staat een verklaring te geven voor andere, "niet-ekonomische" problemen zoals imperialisme, oorlogen, enz.

De marxistische theorie plaatst de ekonomische problemen in het geheel van de maatschappelijke ontwikkeling, die wordt gekenmerkt door de strijd tussen klassen. Dit uitgangspunt geeft een fundamenteel andere verklaring voor de ekonomische problemen van onze maatschappij.

Het organiserend comité

* DEMOKRATIE en AKTIVISME *

Veel mensen hebben nog altijd een onbeperkt geloof in de parlementaire democratie. Wij zullen eens nader bekijken, hoe deze democratie er in feite uit ziet.

Tijdens de stakingsweek werd vaak gediskussieerd over democratie. Een docent verklaarde zich tegen de f 1.000,-, doch veroordeelde de stakingsactiviteiten van de studenten. Hij beveelde ons andere, "meer effectieve" aktiemethoden aan, zoals het schrijven van een protestbrief naar de minister. Ongetwijfeld was zijn bedoeling goed, maar het is naïef om te veronderstellen, dat een minister zich laat beïnvloeden door een protestbrief.

Parlementarisme

Het parlementarisme in Nederland bestaat al vele tientallen jaren en de geschiedenis leert telkens opnieuw, dat handtekeningen, moties, enz. ongelezen in de prullenmand verdwijnen. Werkelijke veranderingen worden op een andere manier tot stand gebracht, namelijk buiten het parlement.

De studentenbeweging kan zich nog niet beroemen op een jarenlange traditie. De arbeidersbeweging kan dat wel en van haar geschiedenis kunnen wij veel leren. De arbeiders hebben hun hogere lonen en sociale voorzieningen niet te danken aan allerlei parlementair gekonkel en papieren protesten, maar aan hantering van hun machtigste en meest gevreesde wapen: de staking!

Ook de studenten beschikken over veel effectievere wapens dan "een brief aan de minister". Ook wij kunnen stakingen organiseren en - als het moet - gebouwen bezetten.

Over effectiviteit van een aktie gesproken: de weerzin tegen de protserigheid van het onlangs gevierde fakulteitsfeest en het cynisme der bestuurderen, die De Brauw hadden uitgenodigd, werden in de publiciteit gebracht - niet door een pudiek protestje van de Kritische Ekonomen, maar door een harde aktie, namelijk de Aulabezetting.

Belangen

Ons is vaak verweten, dat wij "ondemokratisch" zijn omdat wij ons niet schikken naar de grillen van het parlement. Welnu, wij zullen ons nimmer schikken naar de grillen van wie dan ook; steeds zullen wij uitsluitend rekening houden met de reële belangen van de studenten aan onze fakulteit. En het is democratisch om voor deze belangen op te komen.

Niets dan de f 1.000,- affaire heeft ons beter kunnen leren, wat democratie in Nederland werkelijk inhoudt. De f.1000 maatregel is ondemokratisch omdat zij kinderen uit de lagere inkomensklassen (n.b. de meerderheid der bevolking), de toegang tot de universiteit moeilijk of onmogelijk maakt. Als zo'n maatregel dan toch in het parlement wordt aangenomen dan kan slechts worden gekonkludeerd, dat de democratie niet, zo demokratisch is als zij lijkt, zij is slechts zeer betrekkelijk!

Fakulteit

Onze fakulteit heeft altijd de mond vol gehad over democratie. Zo beroemt zij er zich op, als eerste Veringa te hebben ingevoerd. Welnu, wat onze fakulteit onder democratie verstaat, heeft het debat in de fakulteitsraad van 27 juni wel bewezen. De

diskussie ging over het struktuurrapport, volgens welke de fakulteit zou worden verdeeld in vakgroepen. Deze vakgroepen zijn voor de studenten van grote betekenis, omdat er onder meer de studie-inhoud wordt vastgesteld. De studentenvertegenwoordigers hebben een gezamenlijk standpunt hierover geformuleerd:

1. de studenten moeten in de vakgroepen worden vertegenwoordigd;
2. er moeten jaarraden worden ingesteld, die zich bezighouden met de specifieke problemen van propedeuse- en kandidaatsstudenten;
3. de vakgroepen moeten zoveel mogelijk worden ingedeeld naar afstudeerrichting.

De fakulteitsraad heeft aan de studenten geen enkele konsessie gedaan, hoewel zij toch de meerderheid van de fakulteitspopulatie vormen, en hoewel het toch primair gaat om hun belangen. De fakulteitsraad vond het bv. beter om de vakgroepindeling te baseren op bestaande vetes tussen de docenten.

Een tweede voorbeeld van "demokratie" aan onze fakulteit vormt de kwestie-Posthumus. Men vond het nodig om het rapport over de doktoraalstudie in de fakulteit te behandelen in de zomermaanden. Achter de rug van de studenten werd besloten om ook in de doktoraalfase het bloksysteem in te voeren. Wat is hantering van deze brutale overvaltaktiek meer, dan het ontduiken van de demokratie ?

Onze fakulteit is gelukkig niet alleen de fakulteit van rechtse paniekzaaiers die de "lijst van Heertje" hebben ondertekend en die - ondanks hun mooie praatjes - niets liever doen dan de demokratie om zeep

helpen en het onderwijs kapot maken. Onze fakulteit is ook de fakulteit van de Aktiegroep Economen, die zich konsekvent inzet voor de belangen van de economiestudenten. Zij zal hierbij de aktiemethoden hanteren, die zij zelf het beste acht en nimmer zal ze zich laten verleiden tot vruchteloos gekonkel en parlementje spelen; dát laten we over aan hen, die alleen maar demagogisch kunnen praten over democratie en studentenbelangen.

Aktiegroep Economen.

EERSTE JAARS OPGELET !

Daar waarschijnlijk het grootste deel van U niet ingeschreven staat bij de Universiteit, proberen wij ROSTRA d.m.v. verspreiding op plenocolleges toch in Uw handen te brengen. Deze verspreidingswijze zal gestaakt worden op het moment, dat van iedereen rederlijkerwijs verwacht kan worden bij de Universiteit ingeschreven te staan.

stuurt de computer het bedrijf stuurt

Verslag van een gastcollege van Ir. P.L.M. van Berkel

AUTOMATIC DATA PROCESSING (ADP)

De presentatie van de computer in de 50-er jaren betekende voor het bedrijfsleven de introductie van een "Fremdkörper". De directie had in het algemeen stellig oog voor de technische aspecten, schafte zich het status-object aan, en stelde het achter glas ten toon aan klanten en leveranciers, die er van onder de indruk moesten komen. De meer rationele aspecten, zoals bediening en programmering, werden gedelegeerd naar functionarissen op lager niveau.

De computerisatie is aan de hand van geïsoleerde projecten zoals loon-administratie, fakturering en abonnementenadministratie van onder af ontwikkeld. Het feit dat steeds meer afdelingen bij ADP projecten werden ingeschakeld maakte het noodzakelijk om het ADP management steeds hoger in de bedrijfshierarchie te plaatsen. Parellel hieraan kwam een omschakeling van project-georiënteerd management naar integratie der projecten tot instrument-management.

Het ADP-management omvat vier aspecten: Hardware, Software, Data base en Communications.

Hardware

Hardware omvat de fysieke apparatuur, inclusief de onmiddellijk daarmee verbonden, voor het functioneren noodzakelijke software. Belangrijke ontwikkelingen deden zich voor in de prijzen van geheugen, capaciteit, die continu daalde. Daarnaast werd voor zeer veel apparatuur een specifieke computer ontwikkeld en ingebouwd (o.a. analysatoren). Ook de introductie van steeds kleinere en goedkopere terminals en office-computers maakte de computer tot steeds "gewoner" gereedschap.

Software

Onder software wordt verstaan de application-oriented documentatie, waaronder programma's, documentatie in engere zin, regels daarvoor, opleiding en carrièreplanning voor het personeel. Waren er aanvankelijk "erkende" vakmensen, steeds meer functionarissen bleken zich met de programmering vertrouwd te hebben gemaakt.

Data base

Terwijl in eerste instantie de bestanden per project alleen de voor dat project noodzakelijke informatie bevatten - en zo het naast elkaar en langs elkaar werken van verschillende projecten mogelijk maakten - maakten dalende geheugen-prijzen integratie der informatie-bestanden mogelijk. Data banken werden voor menig een tot droombeeld danwel nachtmerrie.

Geheel nieuwe problemen deden zich voor: moest niet iedereen te weten kunnen komen wat er omtrent hem of haar in die banken was vastgelegd, en dit bij onjuistheid kunnen laten wijzigen? Wat mocht er eigenlijk worden vastgelegd en wie mocht tot die informatie toegang hebben?

Communications

Als vuistregel kan worden gezegd, dat 1% van het ADP budget wordt besteed aan communications, dwz toegang tot en output van computers via telefoon-lijnen. Gebrek aan standaardisatie en menselijke tussenkomst steeds frequenter, naarmate de computer-netwerken groter worden.

Problemen

De afbrokkelende status van de computerisatie maakt het voor het management moeilijk, de spreiding van hardware, maar ook van bedieningskwalificaties over het bedrijf te traceren. In de personeelselectie deed ondeskundige hantering van tests zich nadelig gevoelen.

De vanzelfsprekende wijze, waarop de docent zich van overhead projectie bediende deed de toehoorders verlangend uitzien naar het ogenblik waarop het universitair apparaat zich aan het krijt-stenen tijdperk zal ontworstelen.

TH

Kandidaatsstudenten

Begin juni werd door een aantal tweedejaars de nog onofficiële kandidaatsraad opgericht. De Structuur-kommissie vond het nuttig een dergelijke raad in te stellen met adviserende bevoegdheden. Men hoopte op een beter overleg met de docenten.

De kandidaatsraad achtte een "beter overleg" ook zinvol, maar zij erkende de beperktheid van louter gepraat. Volgens haar opvatting moest de kandidaatsraad geen marionettenklub zijn in dienst van de docenten, maar moest zij primair zorgen voor een goed contact met alle kandidandi. De kandidaatsraad moest een werkend lichaam zijn met een achterban, die in beweging komt, als haar belangen in het geding zijn.

Hoe men de taak van de kandidaatsraad moet zien, leert de aktie-Jongman, die in juni werd gevoerd. Enkele weken voor het tentamen morden de studenten over het studieprogramma van het vak IEB, dat veel te zwaar was om in het bloksysteem te worden afgewerkt. De pas opgerichte kandidaatsraad zag in, dat het noodzakelijk was om onmiddellijk op te treden. Tijdens een volgend kollege stelde zij de studenten voor, om met prof. Jongman over de studie te discussiëren en te eisen, dat het programma zou worden verlicht. Het optreden van de kandidaatsraad zou niets met belangenbehartiging te maken hebben, als zijer niet tevens op wees, dat uiteindelijk niet moet worden getreefd naar studieverlichting maar naar afschaffing van de studiedwang en het selektiesysteem. Studieverlichting was alleen in dit konkrete geval gerechtvaardigd, wegens het tentamen, dat spoedig zou

plaatsvinden. De eisen van de studenten werden nagenoeg geheel ingewilligd; ruim een derde van de literatuurlijst werd geschrapt.

Terloops merken wij op, dat de moeilijkheden omtrent IEB en Algemene Theorie (in september jl.) duidelijk bewijzen, dat het systeem van studieverkorting en studieverzwaring niet deugt; het studieprogramma kan niet eens behoorlijk worden afgewerkt!

Zó zien wij overleg tussen studenten en docenten. Overleg hoeft niet te gaan "over de hoofden" van de studenten heen; in ons geval waren zij zelf direct bij de zaak betrokken; zij hebben zelf hun eisen geformuleerd en die gesteld aan de hoogleraar.

De kandidaatsraad deed meer. Zij schreef een kritiek op het rapport van de Structuur-kommissie, waarin zij reële bevoegdheden eiste voor de jaarraden. Deze jaarraden - uiteraard met studentenvertegenwoordiging - zouden het studieprogramma moeten coördineren voor de propeuse- en kandidaatsfase.

De dagen vóór de behandeling van het rapport in de fakulteitsraad heeft de kandidaatsraad alles gedaan om eenheid te brengen in de studentenfractie. Zij slaagde hierin! Bovendien heeft de kandidaatsraad zoveel mogelijk getracht om de tweedejaars op de hoogte te houden van de situatie aan onze fakulteit; zij deed dit door het verscuren van brieven.

Het initiatief om een kandidaatsraad op te richten kwam van de docenten. Nu keren zij zich echter tegen de kandidaatsraad

omdat deze het tegendeel doet van hetgeen zij kennelijk verwachtten. De kandidaatsraad verdedigt de belangen der kandidaatsstudenten En dat mag schijnbaar niet!

Toen de kandidaatsraad vlak na haar oprichting bij de fakulteit vroeg om bepaalde faciliteiten, zoals een eigen kamer, was er sprake van een zekere welwillendheid. Nadat duidelijk bleek, dat de kandidaatsraad optrad als belangenbehartiger der studenten, twijfelde men steeds meer, zodat nu de kans groot is dat aan ons verzoek niet zal worden voldaan - ook als we "officiëel" zijn!

Nauwelijks had de kandidaatsraad van zich doen spreken, of enkele docenten uitten hun woede door denigrerend te spreken van "een zich noemende kandidaatsraad". De kans op een openlijke hetze tegen deze "vakbond" voor kandidaatsstudenten aan onze fakulteit is zeer groot, indien zij zich ook in de nabije toekomst blijft manifesteren als energieke belangenbehartiger.

Daarom roepen wij alle studenten - en vooral de tweede- en derdejaars - op, om daadwerkelijk solidair te zijn met de kandidaatsraad. Wij roepen allen op, om de kandidaatsraad te steunen tegen elke aantasting van haar positie. Intussen zal de kandidaatsraad alles in het werk stellen om de studieomstandigheden van de kandidandi aan onze fakulteit te verbeteren.

Namens de kandidaatsraad,
Wiens van Asselt
(voorzitter)

Benoeming nieuwe

fakulteits ambtenaar.

Nieuw

SEF bestuur

Hierbij deelt het bestuur U mede dat de heer Drs. A. J. van der Helm, met ingang van 1 augustus 1972 aan het bureau van de Faculteit zal zijn verbonden. Na een inwerkperiode en na de pensionering van de heer Mr. J. Balhuizen zal Drs. Van der Helm optreden als Hoofd van het Faculteitsbureau.

De heer Van der Helm heeft in 1967 het doctoraal examen economie afgelegd aan de Vrije Universiteit en heeft na het vervullen van zijn militaire dienstplicht een tweetal functies vervuld in het maatschappelijk leven.

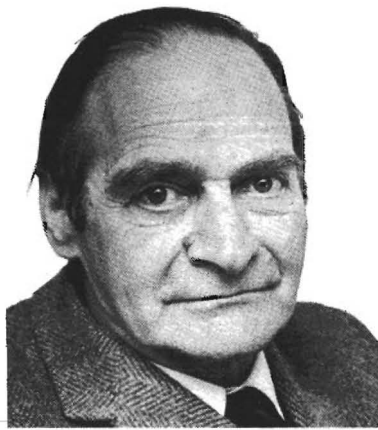
Paul Visser
Paul Feldmann
Klaas van Tulder

Prof.

Dr. W.F. Wertheim

met

emeritaat

geen studie_

verlichting,

maar studie_

verlenging

Aan onze faculteit zijn nog altijd twee hoogleraren in de sociologie verbonden. Menig-een zal dat niet weten of het zich niet realiseren omdat men eraan gewend is de naam van Wertheim met de faculteit der sociale wetenschappen te verbinden want daar heeft hij zijn pied-à-terre. In de laatste jaren heeft Wertheim door drukke werkzaamheden niet meer kunnen deelnemen aan bijeenkomsten van onze faculteit. Maar van zijn voornaamste taak - onderwijs en wetenschapsbeoefening - hebben wij veel profijt gehad. Studenten die zich voor de ontwikkelingslanden interesseerden hebben veel van hem geleerd. Wertheim heeft op het terrein waarop hij zich beweegt, een grote reputatie. Veel heeft hij bijgedragen tot de internationale literatuur over de derde wereld, m.n. over Zuidoost-Azië dat hij zo goed kent. Met zijn boeken "The Indonesian Society in Transition" (1959) en "East-West Parallels" (1964) heeft hij een taak volbracht die na de tweede wereldoorlog voor de nederlandse maatschappijwetenschap was weggelegd. Een ambitie moest het zijn de overgebleven problematiek van het koloniale verleden te verwerken in een cultuursociologische analyse van de veranderingen in Zuidoost-Azië in de 20ste eeuw. Wertheim heeft dat met veel engagement gedaan. De "golfslag der emancipatie" is het leidende thema van zijn visie op de maatschappijverandering in Oost en West.

Wertheim is geen kamergeleerde. Hij reist veel en hij reist ver. Hij is ook politiek geëngageerd. Vaak zal men over hem oordelen naar zijn optreden in discussies over controversele onderwerpen. Wie het dan wel eens niet met hem eens is, zal toch waardering blijven hebben voor zijn houding als mens en wetenschapsman. Intense ervaring van de ellende in de derde wereld laat Wertheim bij voorbaat partij kiezen voor volken en minderheden die hun scheppende kracht niet kunnen ontwikkelen, om welke redenen dan ook. Sympathie voor een arm land moet ook niet afhankelijk zijn van een bepaald be-

wind of een bepaalde ideologie. Deze laatste moeten omgekeerd begrepen worden uit de totale problematiek waarmee het land worstelt. Waar mensen en groepen lijden en onderdrukt worden moet naar verandering worden gestreefd en de wetenschap moet zeker in dienst staan van die verandering. Hierover bestaan ook theorieën. Wertheim beschouwt zichzelf niet als een marxist, althans niet in de "geijkte zin". Hij is socioloog. Maar iedereen moet weten dat de sociologie van Marx minstens evenveel heeft meegekregen als de economie van Adam Smith. Dat geldt voor de studie van conflicten en sociaal-culturele verandering. Hierover gaat het laatste boek van Wertheim; het draagt de titel "Evolutie en Revolutie" (1971) en is grotendeels door mevrouw Wertheim uit het engels in het nederlands vertaald.

Bij de bestudering van de ontwikkelingsproblematiek hebben economen sociologen nodig. Het omgekeerde geldt óók. Nog niet zo lang geleden kon men in en om de Oudemanshuispoort aanplakbiljetten zien waarop met de attractieve titel "Wertheim contra Tinbergen" een openbare discussie werd aangekondigd. Even leek het alsof twee representatieve namen een tegenstelling tussen vakken zouden kunnen suggereren of symboliseren. Sommige mensen hebben nog wel eens de neiging zich met hun wetenschappelijk specialisme te identificeren alsof het een levensbeschouwing zou zijn. Van de ontwikkeling van andere vakgebieden neemt men dan weinig notitie en het gebrek aan kennis van verwante disciplines wordt niet als een gemis gevoeld bij het oordelen over ingewikkelde zaken. Wertheim toont aan hoe groot de hoeveelheid vraagstukken is die de maatschappijwetenschappen in deze tijd gezamenlijk kunnen aanpakken - en dit overigens al lang doen.

Einde van dit jaar gaat Wertheim met pensioen. Wij zijn hem erkentelijk voor het werk dat hij heeft verricht en wensen hem het allerbeste voor de tijd die thans voor hem begint..

E. Zahn

Het vorige studiejaar begonnen 201 studenten aan hun propedeusestudie. Hieronder waren 45 herhalers, waarvan 15 in september hun propedeutisch examen hebben behaald. Van de 156 eerstejaars slaagden er 58. In totaal werd dus door 73 studenten (dit is 36,5%) de propedeusestudie met succes bekroond. Vroeger bedroeg het geslaagdenpercentage omstreeks 70; dit betekent, dat een aanzienlijke selectieverscheping heeft plaatsgevonden.

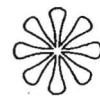
Veel eerste- en tweedejaars keerden zich fel tegen deze ontwikkeling en zijn in actie gekomen voor - onder meer - de volgende eisen:

- geen verlichting van de studie;
- verlenging van de studieduur;
- verlenging van de geldigheidsduur van de behaalde tentamens tot twee jaar;
- elke toets moet vier maal per jaar afgelegd kunnen worden. Dit alles moet met terugwerken de kracht worden gerealiseerd.

Op 15 november zal de Aktiegroep Economen bovenstaande eisen in de vergadering van de fakulteitsraad inbrengen en verdedigen.

Het is van belang dat zoveel mogelijk studenten bij deze vergadering aanwezig zijn, teneinde de extra kracht bij te zetten aan de gestelde eisen.

Aktiegroep Economen.

ROSTRA ZOEK ?

Mocht U een oud nummer van ROSTRA willen naslaan en U heeft het niet meer in Uw bezit, dan kunt U het lenen of inzien op de Universiteitsbibliotheek onder nummer VV 7547.

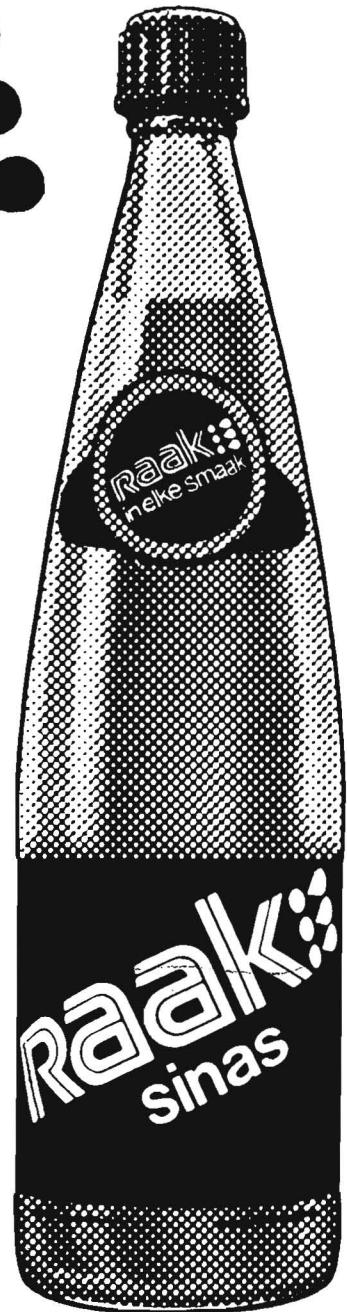
ROSTRA ECONOMICA van 1951 tot 1967 kunt U ook lenen of inzien, en wel onder nummer VV 1726.

DRINK

raak

BIJ ELKE

SPORT

EKONOMEN

**ONDER EEN DAK MET
uw instituut/collegezalen
vindt u een grote sortering
boeken op economisch gebied**

BRINKMAN'S

boekhandel

2^e ETAGE

kamer 2386..2388

Burg. Tellegenhuis

Jodenbreestraat 23

Tel. 525 4024